

HAZRET-İ PÎR ABDÜLEHAD NÛRÎ İLÂHİLERİ

aşkseninâşksenin

SOLİST

VEYSEL DALSALDI

TAKDİM

Prodüktör: Metin Gım

Proje Koordinatörü: Murat Özer

Müzik Yönetmeni: Hüseyin Özkılıç

Stüdyo Yönetmeni: Gürhan Yüksel

Stüdyo: MİR Sanat Stüdyoları

Mix: Muammer Tokmak

Metin Yazarı: İlknur Sisnetioğlu

Grafik Tasarım: Mahmut Acar

Baskı:

Solist: Veyysel Dalsaldı

SAZ HEYETİ

Ney: Hüseyin Özkılıç

Tanbur: Hulusi Babalık

Ud: İbrahim Kararoğlu

Çello: Gökhan Sığirtmaç

Klasik Kemançe: Mustafa Selçuk Eraslan

Kanun: Fatih Erdaş

Ritim: Oray Yay, Murat Özer

1985 yılı Ramazan ayı idi. Cennetmekân Hocamız Prof. Eşad Coşan ile, Kulelîde, kime ait olduğunu halen de bilmediğim, muhteşem manzaralı, bahçesinde bülbüllerin öttüğü bir malikanede iftar davetindeyiz. Acemiyiz, bunca kıdemli bağlunun arasında yerimiz nicebilir bilmeyiz. Lakin oradayız ve pek çok dünya lezâzinin yanında, sohbetteyiz, feyizdeyiz...İslâm Mecumâsı'nın yeni nüshası matbaadan henüz gelmiş, adeta üzerinde duman tüter vaziyette... Arkadaşlar Hocamıza arz ettiler. Kısaca tetkikten sonra hemen yanında oturmakta olan merhûm ve mağfûr dedemiz Hâfız Halil Necâti Efendi'nin kulağına yaklaşılarak, hepimizi sarıp sarmalayan nâti okdular. Füyûzat ve istiğrak...İfadelerinden anladık ki bizâtihi neşreylemişler. “Der Nâ't-ı Hazret-i Resûl-i Kibriyâ"... Dedemiz de hayranlık ifade ettiler. Kısaca nâttin ve şâirden bahisle “Erbâbına söyleyelim,bestelensin...” buyurdular.Acemiydik... Lakin iyi ki de acemiydik. Yıllar yılı hiç unutmadık. Hep birşeyler yapmak istedik. Nasip bugüne imiş... Hasenât kabul edile de nice bin seyyiatımıza karşı gele. Bu iki kapak arasında cem olmuş bu acizane çalışmayı onun aziz ve mübârek ve muallâ hâtırasına ithaf ediyoruz.

Füyûzat ve berkâta, himmet ve teveccühe mazhariyet niyâz ediyoruz.

Şu iki damla göz yaşımız da buna şahit olsun...

Tevfik Hamza

*Bî-çâreleri yâd et
Virâneyi âbâd et
NÛRÎ kulunu şâd et
Lûtfeyle inâyet kıl.*

ŞEYH ABDÜLEHAD EN-NÛRÎ ES-SIVÂSÎ

“Mahlası Nûrî idi nûr idi ser-tâbe kadem”

(Simkeşzâde Feyzî Hasan Efendi)

Kaynak itibarıyla Kur'an ve sünnet referanslı olan tasavvuf, insana yaratılmışların en şerefli olabileceği gaye ve imkanını sunmaktadır. Bu açıdan bakıldığında bütün alemin kendi emrine verildiği insan “halife” sıfatına haizdir. İşte bu tasavvuf deryasından tatmış olan İbn-i Arabî, Yunus Emre, Mevlana Celaleddin Rumî, Eşrefoğlu Rumî, Abdülehad Nûrî gibi çağrısı asırları aşan zâtlar İslam tefekkür tarihini aydınlatan önemli yıldızlardır. Abdülehad Nûrî Hazretleri de XVII. yüzyılın önemli mutasavvıf ve şairlerindendir.

1594 (1003) yılında Sivas'ta doğmuş olduğunu tahmin edilen Abdülehad Nûrî Hazretlerinin velayeti ile ilgili çeşitli kaynaklarda ihtilaflar söz konusudur. Bu sebeple tahmini olarak zikredilen bu tarih, kaynaklarda en çok belirtilmektedir. Dedesi otuzdan fazla eser telif etmiş, XVI. yüzyılın meşhur şair ve mutasavvıflarından olup Halvetiyye tarikatının dört ana kolundan biri olan Şemsîyye tarikatının piri Şemseddin-i Sivâsî'nin kardeşi olan dönemin Sivas müftüsü Ebû'l-Berekât Mevlânâ İsmail Efendi, babası Kadî Muslihiddin Mustafa Safayî Efendi'dir. Annesi ise Abdülmecid-i Sivâsî'nin büyük kardeşi olan Safâ Hatun'dur. Yani Nûrî Efendi'nin şeyhi aynı zamanda dayısıdır.

Abdülehad Nûrî Efendi kendisini “muvahhidlerin en fakiri Abdülehad” şeklinde ifade etmektedir. Lakabı ise, yine kendi ifadeleriyle “Evhadüddin en-Nûrî'dir. Ayrıca kaleme almış olduğu şiirlerinde de Nûrî mahlasını kullanmış ve yine bu unvan ile şöhret bulmuştur.

Henüz üç yaşlarında iken babası Mustafa Safayî Efendi'yi kaybetmiş olan Abdülehad Nûrî'nin Abdüssamed ve Kâmil Ağa isimlerinde iki de kardeşi olduğu bilinmektedir.

İstanbul'a Hicret

Hem ilmi hem de tasavvufi açıdan devrinin önde gelen ailelerinden birine mensup olan Abdülehad Nûrî Efendi, Sivas'ta da İstanbul'da da gerek aile ortamı gerekse sosyal çevresi neticesinde kendini birçok açıdan açıdan yetiştirme imkanı bulmuştur.

O dönemde şöhreti Sivas ve çevresini aşarak İstanbul'a kadar ulaşmış olan Abdülmecid-i Sivâsî Hazretleri,

Sultan III. Mehmed tarafından İstanbul'a davet edilince birkaç gün içerisinde yola çıkar. Yanına ise kendi ailesiyle birlikte, kocasını kaybetmiş olan kardeşi Safâ Hatun ve çocukları Abdülehad, Abdüssamed ve Kâmil Âgâ'yı alır.

İstanbul'a gelişi, Abdülehad Nûrî'nin hayatındaki en önemli dönüm noktalarından biri olmuştur. Zira her zaman ilim ve irfanın başkenti olmasının yanında dönem itibarıyla de (XVI-XVII. yüzyıl) İstanbul, tasavvufi açıdan tarihin en seçkin ve çeşitli dönemini yaşamaktadır. Çünkü bu dönemlerde Kâdiriyye tarikatı ilk olarak İstanbul'a girmiş, Mevleviyye tarikatı İstanbul'da daha etkin olmaya başlamış ve bunlar gibi birçok olay Nûrî Efendi'nin Halvetiliğin Sivasîyye kolunu tesis edebilmesine zemin hazırlamıştır.

Çocukluk Yılları

Abdülehad Nûrî Efendi, aile yapısının da bir neticesi olarak hem Sivas'ta hem de İstanbul'da, zahirî ilimleri tasavvufî atmosfer ile bir arada teneffüs edebilme imkânı bulmuştur.

Nûrî Efendi hakkında en fazla bilgiye ulaştığımız halifesi Nazmî Efendi'den rivayette, Abdülehad Nûrî'nin babasının amcası olan Şemseddin-i Sivasî Hazretleri, vefatına yakın bir zamanda, "Abdülehad'ı bana getirin" buyurur ve onu neredeyse bir saat kadar bağrına basar. İşte Nûrî Efendi bu hal neticesinde Şemseddin-i Sivasî Hazretlerinin himmetlerine mazhar olmuş ve ömürleri hayr ve bereket bulmuştur. Şemseddin Sivasî'nin bu himmetinden sonra ise, Nûrî Efendi'nin yedi gün bir şey yiyip içmediği ve hayran vaziyette bulunduğu da kaynaklarda zikredilmektedir.

İlk dinî bilgilerini aile içerisinde almış olan Abdülehad Nûrî Efendi, henüz Sivas'ta iken, yani tahmini beş altı yaşlarındayken, halifesi Nazmî Efendi'nin ifadeleriyle, sıgar-ı sinnlerinde Kur'an-ı Azimü's-Şân ve Nahv u Sarf'dan Kadr-i Mâ Yümkîn'i taallüm etmişlerdir. Zaten ilim tahsiline başladıktan çok kısa süre sonra kendileri, Abdülmecid-i Sivasî ile birlikte İstanbul'a hicret etmiş ve dayısının yakın ilgisi sonucu tahsiline burada devam etme imkânı bulmuş ve zamanın önemli alimlerinden ilim ikmal etmiştir. Müellifi olduğu eserlerinden de zahirî ilimlere ne kadar vâkıf olduğunu anladığımız Abdülehad Nûrî Efendi'nin bu ilimleri kimlerden tahsil ettiği konusunda ise, kaynaklarda herhangi bir bilgiye rastlamak mümkün değildir. Hatta onu en iyi tanıyan ve tanıtanlardan biri olan halifesi Nazmî Efendi bile bu konuda herhangi bir kayıt düşmemiştir. Ancak yirmi kadar eserinin varlığını bildiğimiz Nûrî Efendi'nin zahirî ilimler konusunda son derece yeterli olduğunu bu eserlerinden anlamakla birlikte diyebiliriz ki, onun tahsil hayatında en çok emeği geçen kişi dayısı Abdülmecid-i Sivasî'dir. Kendisi de zahirî ilmini tekml ettirirken aynı zamanda sürekli yanında bulunduğu dayısı Abdülmecid-i Sivasî'ye intisab etmiş ve kendisini iki yönlü yetiştirme imkânı bulmuştur.

Bî-mekânâm bu mekân içre...

Nûrî Efendi tasavvuf ile olan ilişkisini bizzat, “Âlem-i tufûliyyetten Hz. Aziz’in himmet ve terbiyesi ile ömrüm yigirmi seneyi tecâvüz indince, ulûm-ı zâhirede ta’lim ve ta’allüm ve ifâde ve tel’if ve tasnife masrûf olunup ke-zâlik ilm-i tarîkatta mucâhedât ve ri-yâzât ve halvât ile sülûk olunup, tekml-i esmâ-yı usûl ve furû’-i isnâ ‘âşer müyesser ve mukadder oldu” diyerek ifade etmektedir. Bu sözlerle karşılık kaynaklarda intisabının kaç yaşında gerçekleştiği belirtilmemekle birlikte seyr-i sülûkunu yirmi yaşında tamamlamış olduğunu bilmekteyiz.

Henüz yirmi yaşında olmasına rağmen eser telif etmeye başlayan Abdülehad Nûrî Efendi, bu sıralarda hilâfet ile bir beldeye gönderileceğini hissetmiş ve kendi tabirleriyle “nefs ve hevâ ve tabi’at ittîfak idüp” bir hâtır-ı nefsânîye tutulmuştur. Bunun üzerine Kur’ân’da Allah’ın insanları yeryüzünün halifeleri olarak yaratmış olduklarını ancak bunun sonucunda insanı “ve lâ tettebi’il-hevâ” buyurarak uyardığını tefekkür ederek bu ayetleri şahsına bir ikaz olarak yorumlamıştır.

“Halvet ve uzlet ve mücâhede ve ri-yazât ile nice zaman tekml-i ma’rifet ve hakikat ile vâsıl-ı sırr-ı hilâfet olmaya ‘âz ü cezm olundu” diyerek şeyhi ve dayısı olan Abdülecîd-i Sivâsî’nin elini öpmüş ve erba’ne girmek için duasını almıştır. Aldığı dua ile erba’ne başlayan Abdülehad Nûrî Efendi dört yıl, beş ay, on gün süren art arda tam kırk halvet çıkarmıştır. Hüseyin Vassâf bu çetin ri-yâzeti şu sözlerle anlatır: “Muttasılan 1600 gün hâl-i itikafta yaşamak işitilmemiş ri-yâzetlerdendir. İnsan neş’e-i mânânın açılması emrinde şu mücâhede-yi nazar-ı teemmüle alırsa, Abdülehad en-Nûrî’nin ne büyük bir zât-ı âlî-kadr olduğuna muttali’ olabilir.” Nûrî Efendi’nin yaptığı gibi bu şekilde uzun halvette kalmak, tasavvuf tarihimize sık görülen bir şey olmamakla birlikte Halvetîliğin kurucusu Ömer Halvetî’nin de aynı şekilde bir ağaç kovuğunda kırk erba’ini peş peşe çıkardığı bilinmektedir.

Abdülehad Nûrî Efendi, bu uzun halvet süresince tabii olarak birçok vâridât-ı ilahi zuhûr etmiş ve bunların neticesinde de Mir’âtü’l-Vücûd ve Mirkâtü’s-Şühûd isimli eserleri kaleme almıştır. Ayrıca bu uzun halveti sabır ve başarıyla tamamlaması şeyhi tarafından da iltifatlara mazhar olmasını sağlayarak kendilerine büyük müjdelerle birlikte büyük sorumluluklar verilmesine de vesile olmuştur.

Nûrî Efendi, kısa zamanda önce Midilli’ye ardından da tekrar İstanbul’a, Mehmed Ağa Tekkesi’nin şeyhliğine atanmıştır. Midilli’de Fatih Sultan Mehmed tarafından yaptırılan camide, aldığı emir üzere bir taraftan vazalarına devam ederken diğer taraftan ilim talebelerine ve tasavvufa gönül vermiş aşıklara rehberlik eder. Kısa zamanda etrafındaki herkesin sevgisini kazanan Abdülehad Nûrî sayesinde adada yaklaşık yetmiş kişi Müslüman olmuş ve bunların birçoğu da kendisine intisab ederek seyr-i sülûkunu tamamlamışlardır.

Kendisinin Midilli'deki faaliyetleri, hizmet ve gayretleri İstanbul'da da şöhret bulmuş ve dönemin şeyhülislamı Yahyâ Efendi'nin büyük ilgisini çekmiştir. Şeyhülislam Yahyâ Efendi, Nûrî Efendi'yi İstanbul'a çağırarak Mehmet Ağa Tekkesi şeyhliğine atamak istemiş ve bu talebini Abdülmecid Efendi'ye bildirmiştir. Abdülmecid Efendi de derhal Abdülehad Nûrî Efendi'ye bir mektupla durumu bildirerek kendilerini İstanbul'a çağırmıştır.

Abdülehad Nûrî Efendi, Mehmed Ağa Zaviyesi'ndeki görevine başladığında yaklaşık otuz yaşlarında olup vefatına kadar tam 28 sene bu tekkede hizmet etmiş ve ömr-i hayatı boyunca 16 hulefâsı olmuştur. Bu süre içerisinde de Ayasofya, Fatih ve Sultan Ahmet Camiilerinde vaazlar vermiştir.

Semâdan sırr-ı tevhîdi duyan gelsün bu meydâne...

Son derece akıcı ve etkileyici bir üslupla vaaz verdiği rivayet edilen Abdülehad Nûrî Efendi, önce vaaz vereceği konu ile ilgili ayetleri okur, ardından o ayetleri sahih hadislerle tefsir eder ve büyüklerden birinin bir menkıbesi ile de konuşmasını sürdürürdü. Vaazlarında kullandığı coşkun ifade, camiinin dolup taşmasına vesile olurdu.

Bir gün Sultanahmet Camii'nde vaaz sırasında irticâlen aşağıdaki satırları buyurmuş ve bu vesile ile kendisine makâm-ı kutbiyet lufedilmiştir:

**Semâdan sırr-ı tevhîdi duyan gelsün bu meydâne
Derûn içre bu gün Allâh diyen gelsün bu meydâne**

**Duyanlar sırr-ı Settâr'ı görenler nûr-ı Gaffâr'ı
Cihânda şişe-i âri kıran gelsün bu meydâne**

**Salâdır ehl-i irfâna götürsün cânı meydâne
Fedâ kılmağa ol cânı duyan gelsün bu meydâne**

**Gönül maksûdunu buldu cihân envâr ile doldu
Bugün Nûrî imâm oldu uyan gelsün bu meydâne**

Kendisinin bu satırları irticâlen buyurması ile birlikte makâm-ı kutbiyetlerini izhâr etmeleriyle, vakit gündüz olduğu halde camii içindeki kandillerin birden yandığı vâkidir.

Evliliği ve Çocukları

Abdülehad Nûrî Efendi, İstanbul'a dönüp Mehmed Ağa Tekkesinde göreve başladıktan hemen sonra şeyhi ve dayısı olan Abdülmecid-i Sivâsî Hazretlerinin kızlarından biriyle evlenir. Ancak Nûrî Efendi'nin, yaşları itibarıyla büyükten küçüğe isimleri Âlime Hatun, Sâfiye ve Râziye olan bu kızlardan hangisiyle evlenmiş olduğu ile ilgili kaynaklarda bir bilgi bulunmamaktadır. Bilinen yalnızca Midillî'den döner dönmez şeyhine damat olduğu ve bu evlilikten Mustafa adında bir oğlunun olduğudur.

Nûrî Efendi'nin oğlu Mustafa Efendi de babasının vefatından sonra Mehmed Ağa Tekkesine şeyh olmuş ve 1690 (1102) tarihinde vefatının ardından babasının türbesinin yakınına defnedilmiştir.

Abdülehad Nûrî Efendi'nin, ne kendi eserlerinde ne de hayatı ile ilgili nakil yoluyla bize intikal eden bilgiler arasında ailesi ve evliliği ile ilgili detaylı bir bilgi zikredilmektedir. Ancak birtakım kaynaklardan öğrendiğimiz kadarıyla zevcesine ve ailesine karşı son derece muhabbetli olan Nûrî Efendi, bu konuda bir o kadar da tutucudur. Bu durumdan yola çıkarak diyebiliriz ki, özel hayatının konuşulmasından rahatsızlık duymuş ve haremını kimseye paylaşmak istememiştir. Zira harem-i âlîlerinin kabirleri de kendi yanında medfun olmakla birlikte türbe kafeste çevrilmiş olup meydanda yalnızca Abdülehad Nûrî Hazretlerinin kabirleri görünür, zevcelerinkini görünmez.

“Biz davet olunduk ve muhtârız.”

Abdülehad Nûrî Efendi, ömrünün son on yılında verdiği dersleri ve sohbetleri kısmen azaltmış ve son bir yılında da derslerini tamamen bırakmış, vaazlar için de halifesi Bülbülcüzâde Abdülkerim Efendi'yi görevlendirmiştir. Bu süre içerisinde kendisi ise, vaktini dervişlerinin irşadı ve ibadet ile geçirmeyi münasip görmüştür.

1651 (1061) yılının Muharrem ayının sonlarına doğru rahatsızlanan Nûrî Efendi'nin tedavisi için dönemin padişahı Sultan IV. Mehmed, Valide Sultan, Veziriazam ve Şeyhülislam dahi birçok hekim göndermişler ancak o, bunların hiçbirini kabul etmemiştir. Hatta artık âlem-i bekâ ile müjdelenmiş olduğunu bildiğinden dönemin lokman-ı zamanı olarak kabul edilen Kazganizâde Süleyman Efendi'ye, “Süleyman Ağa, siz hod bizim ahvâlimize vâkıfsız. Biz davet olunduk ve muhtârız. Mele-i a'lâda bize muntazırlar. Biz hod, huzûr-ı Rabbü'l-âlemini ihtiyâr ettik. Teklîf-i bârid

itmen.” diyerek o vakitten sonra abdest ve namazdan başka bir işle iştigal etmemiştir.

Hastalığının yedinci günü olan Safer ayının ilk cuması (27 Ocak 1651), ikinci vaktinin sonlarına doğru, adeta güneşin batışına eş, 57 yaşında âlem-i cemâle doğan Nûrî Efendi, kendi ifadesiyle “ummana kavuşur”.

**Ey Nûrî olup behre, eğme başın dehre,
Sal katreni ol bahre, ummân idegôr ummân.**

Eyledi mâh-i Saferde dâr-ı ukbâya sefer...

Vefat gecesi bütün mürid ve sevenleri Abdülehad Nûrî Efendi'nin evinde toplanarak sabaha kadar ibadet ve dua ile geceyi ihyâ etmişlerdir. Cumartesi sabahı olunca da techîz ve tekfin işleri yapılarak Nûrî Efendi'nin cesed-i pâkleri Mehmed Ağa Tekkesi Camii imamı Tatar Ali Efendi tarafından yıkanmış ve Fatih Camii'ne getirilmiştir. Cenaze namazını Abdülmecid-i Sivasî Efendi'nin oğlu Abdülbâki Efendi kıldırmıştır. Cenaze törenine devlet erkânından ve ulemâdan hatrı sayılır pek çok kişi ile birlikte kırk bin civarında da aşıkân katılmıştır. Camiinin ne içine ne dışına sığan bu kalabalık eşliğinde kılınan cenaze namazının ardından ise, Nûrî Efendi'nin omuzlara alınan naaşı Eyüp Nişanca'ya götürülerek Abdülmecid-i Sivasî'nin türbesinin karşısına defnedilmiştir.

Hayatı boyunca fakr üzere yaşamış olan Abdülehad Nûrî Efendi'nin mal ve mülk gayretinden ne kadar uzak olduğunu vefatının ardından kalanlar bize göstermektedir. Zira arkasında bir boy kürkü, bir beyaz sûf, beyaz bir aba hırka, bir-iki tane iç kaftan, bir-iki sarık, birkaç tespih, seccade ve âsası kalmıştır. Hatta techîz ve tekfin masrafları dahi Zincirlikuyu hamamcısı Mustafa Ağa tarafından karşılanmıştır. Kaynaklarda nakledildiğine göre bu durumdan haberdar olan kişiler Abdülehad Nûrî Efendi hakkında, “Hz. Azîz'in kemalleri malumumuz idi, lakin bildiğimizden yüz mertebe ziyade imiş” demişlerdir.

İLMİ ŞAHSİYETİ

Abdülehad Nûrî Efendi gerek Sivas'ta gerekse İstanbul'da yaşam biçimi olarak tasawufu benimsemiş bir ortamın içerisinde yetişmiş olmakla birlikte zahiri ilimler konusunda da kendini son derece yetiştirme fırsatı bulmuştur.

Kendisinden bahsedilen eserlerde mutasavvîf, mütekekkim, fakîh, vâiz ve şairlik yönleriyle bilinen Nûrî

Efendi, ilk dini bilgilerini aile içinde almaya başladıktan sonra İstanbul'a hicret ederek Sivas'ta başladığı zahiri ilimleri tahsilini İstanbul'da kemale erdirmiştir. Kaynaklarda hangi alim ve hocalardan ders aldığına dair bilgi bulunmamakla birlikte telif ettiği eserlerden ilminin büyüklüğü anlaşılr derecede olan Nûrî Efendi, Te'dîbü'l-Mütemerri'din adlı eserini yazarken yüzden fazla kaynağa başvurduğunu belirtmektedir. Üstelik bu rakam dönemin şartları ele alındığında hiç de azımsanacak derecede değildir. Tefsir alanında yazmış olduğu Hikmetü'l-Teârûz adlı eserinde ise, yirmi yılını Kur'an tefsiri olmak üzere ömr-i şeriflerinin elli yılını ilim tahsiline adanmış olduğunu belirtir.

Eserlerinin çoğunu Arapça olarak kaleme almış olması ise, kendisinin Türkçeye son derece hakim olmakla birlikte Arapça konusunda da ne kadar yetkin olduğunu ortaya koymaktadır.

İşte tüm bu ipuçları Abdülehad Nûrî Efendi'nin detayları bilinmeyen ilmi yönünün gerçekte ne kadar büyük olduğunu ifade etmektedir.

TE'LİFÂTİ

**“Olmuştu müellefâtı vefir,
Yazmıştı nice nûkât-ı nâdir.”**

Anadolu Türk edebiyatında yaşanan tasavvuf ve edebiyat ilişkisini ele aldığımızda bunu XII. yüzyıla kadar götürmek ve Ahmed Yesevi Hazretlerinin “hikmet”leriyle irşad metodu ile karşılaşmak mümkün olacaktır. Ardından gelen Yunus Emre ise, XIII. yüzyılda Ahmed Yesevi'nin izinden giderek tasavvufi edebiyatı daha da ilerilere taşımış ve kullandığı sade ve naif Türkçe ile de Anadolu'daki tasavvuf-edebiyat ilişkisi bağlamında en önemli isim olmuştur. Ancak Şeyh Abdülehad Nûrî Hazretlerinin yaşamış olduğu XVII. yüzyıla geldiğimizde tasavvuf-edebiyat ilişkisinin eskisi kadar net ve kesin çizgilere sahip olmadığına şahit oluyoruz. Zira bu dönemde klasik edebiyat ve halk edebiyatının yanında öncülüğünü Nâilî'nin yapmış olduğu Sebki Hindî akımını da görüyoruz. İşte dönem edebiyatı için önemli ve bir o kadar da zenginliği peşinden sürükleyen bu akım tasavvuf-edebiyat ilişkisini biraz karmaşılaştırmıştır. Zira Sebki Hindî'de mânâ, sanata göre daha arka planda kalmakta ve ilk amaç olan sanata hizmet etmektedir. Döneme bu açıdan bakıldığında, XVII. yüzyıl şairlerini ikiye ayırmak mümkündür. Neredeyse XVI. yüzyıldaki Fuzûlî'nin yaptığını yapan Fehim-i Kadim, Nâilî gibi şiire öncelik vererek mânâyı sanatın içerisinde eriten şairler olduğu gibi XII. yüzyıldaki Hoca

Amed Yesevî'nin, XIII. yüzyıldaki Yunus Emre'nin yolundan giden, asıl amaç olarak mânâyı kabul eden şairler de vardı. Abdülehad Nûrî Hazretleri ise, bu gruptaki şairlerin içerisinde yer alıp Yunus Emre gibi, Eşrefoğlu Rûmî gibi tasawufî şiirler kaleme alan şairler arasında zikredilmektedir. Zira kendisi bir şair olmakta öte bir tarikat pîri, bir mürsiddir. Kendisinin ağıdalı ve mânâyı örten bir edebiyattan uzak kalarak, takipçisi olduğu Yunus Emre gibi sade Türkçeyi tercih etmesinin en önemli sebebi de budur. Çünkü gaye aslında sanat yapmak değil, halkı irşaddir. Konu tasawufî hayat ve ilahî aşk olunca da estetik kaygıya, ahenge ve sanatlı söyleyişe fazlaca itibar etmek yersiz olmaktadır.

Abdülehad Nûrî Efendi de divânının dîbâce bölümünde, şiirlerini Allah'ın lütfu ile yazdığını; bunların bazı-
zılarını cem' makamında bazıları ise şükür maksadıyla keleme aldığını ifade etmektedir. Şiirlerinin de bu yönüyle değerlendirilmesini arzu ederek şu satırlara yer vermiştir:

"Bazı kelimât-ı hikmet-âميز ve 'ibârât-ı dil-âviz ki Cenâb-ı Mevlâ 'azze ve 'âlâ, ona bu 'abd-i fakîr-i kesîrû't-taksîrün cenânını menba' ve lisânını matla' eylemiştir. İlhân-ı zevî'l-'irfândan ve hullân-ı ul'îl-ikândan mercûdur ki, hâl-i cem' u istiğrâkda cârî olan kelimât hâl-i fakr u ifrâkda vakî' olan 'ibârât üzere kıyas olunmaya ve izhâr-ı şükr için olan ebyât iftîhâr için olan 'ibârât üzere mahmûre kılınmaya."

Hüseyin Akkaya yaptığı araştırma sonucu Abdülehad Nûrî Efendi'nin 131 ilahisinden 34 tanesini nakaratlı olarak kaleme aldığı, divanında kullandığı toplam 5365 kelimenin 3698'ini sadece bir kez zikrettiğini belirtir. Bu da müellifin aynı zamanda ne kadar geniş ve zengin bir kelime hazinesine sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Çünkü Nûrî Efendi bu kadar çok kelime kullanarak yazmış olduğu şiirlerinde Arapça ve Farsça tamlamalar da son derece az yer vermektedir. İşte geniş literatürü yanında kullanmış olduğu sade üslup, onun edebiyatı bir hizmet ve tebliğ aracı olarak gördüğünün bir kanıtıdır.

Tekkelerin zikir meclislerinde güzel sesli müridler tarafından okunan ilahilerle birlikte, icra edilen zikir de ruhları teskin etmekte idi. Bu sayede tekkeler birer aşk yuvası olmakla birlikte aynı zamanda konservatuar işlevi de görerek hem çok kıymetli beste ve eserlerin günümüze kadar ulaşmasına hem de ünü dünyaya yayılmış bestekârlarımızın yetişmesine vesile olmuştur. Abdülehad Nûrî'nin de yaklaşık kırk eseri bestelenmiş olup yıllar boyu tekkelerde ve çeşitli aşk meclislerinde icra edilmektedir.

Abdülehad Nûrî Efendi'nin yaşam tarzı ve şeyh kimliğinden de anlaşılacağı üzere, eserlerinin tamamı tasawufî mahiyettedir. Kaynaklarda ihtilaf olmakla birlikte 28 eserinin varlığından söz edebiliriz:

- 1.Şerh-i Erba'iniyyât,
- 2.Riyâzu'l-Ezkâr,
- 3.Tedîbü'l-Mütemerri'dîn fî İslâmî'l-Ebeveyn,
- 4.Risâletün fî Hayâtî'l-Hızır ve İlyâs,
- 5.Risâletün fî Tefvîki Teâruzu'l-Âyât,
- 6.Risâletü Mir'âtî'l-Vücûd fî Merâtibi'l-Külliyeti ve'l-Hazarât,
- 7.Risâletün fî Nef'i Mesâ'i-Ahyâ'i ve'l-Emvât,
- 8.Risâletün fî Cevâzi Edâi'n-Nevâfilî bi'l-Cemâ'ati,
- 9.Risâletün fî Şerâiti İsticâbeti't-Duâ,
- 10.Risâletün fî Mehabbeti'l-'Abdi li-Rabbihî,
- 11.Risâletün fî Hakîkati Leyleti'l-Kadri,
- 12.Risâletün fî Şurûti Talebi'l-'İlmi'n-Nâfi,
- 13.Risâletün fî İsbâtî'ş-Şu'ûr li-Ehlî'l Kubûr,
- 14.Risâletün fî Subûti Tayyî'l-Mekân li-Ebliyâi'l-Ümmeti,
- 15.Risâletün fî Cevâzi Deverânî's-Sûfiyye bi'l-Lügati't-Türkiyye,
- 16.Risâletü mâ-Arafnâke,
- 17.Şerh-i Kelimâtü Kümeyl bin Ziyâd,
- 18.Merâtibü Ma'rifeti'r-Rahmân,
- 19.Risâletü'l-İltriyye,
- 20.İnkâzu't-Tâlibîn,
- 21.İsbâtü'l-'İlmi ve'ş-Şu'ûr,
- 22.Hüccetü'l-Vidâd,
- 23.el-'Adlû ve'l-İksât beyne't-Tefrîti ve'l-İfrât,
- 24.Kasmu'l-Mübtedi'in,
- 25.Dürr-i Nûrî,
- 26.Risâletü't-Tâc,
- 27.İsbâtü'l-Vacib fî Mahiyyeti'l-Vücûd,
- 28.Mir'âtü'l-Vücûd ve Mirkatü'ş-Şühûd.

KAYNAKÇA

Evliyalar Ansiklopedisi, C.1, İstanbul, 1992.

İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Yazma Divanlar Katoloğu, C.11 (17. Asır), İstanbul, 1959.

Meşâyih-i Osmâniyeden Sekiz Zâtın Terâcim-i Ahvali, İstanbul, 1318.

Abdullah Uçman, "Abdûlahad Nuri", **Türkiye Diyanet Vakfı Ansiklopedisi**, C.1, İstanbul, 1988.

Ali Osman Coşkun, **Abdûlahad Nûri Divanı**, Millî Eğitim Basımevi, İstanbul, 2001.

Avni Erdemir, **Anadolu Sahası Musikîşinas Divan Şairleri**, (Yüksek Lisans Tezi), Ankara, 1995.

Haluk İpekten, **Fuzûlî, Hayatı, Sanatı, Eserleri**, Ankara, 1996.

Hasan Küçük, **Tarikatlar**, İstanbul, 1980.

Hüseyin Şemsi Güneren, **Sivâsî İlâhileri**, İstanbul, 2000.

İbrahim Baz, **Abdûlahad Nûri-i Sivasî**, İnsan Yayınları, İstanbul, 2007.

M. Tahir Bursalı, **Osmanlı Müellifleri**, C.1, İstanbul, 1333.

Mehmed Süreyya, **Sicil-i Osmânî**, C.111, İstanbul, 1308.

Mustafa İsen, Muhsin Macit, **Türk Edebiyatında Tevhîdler**, Ankara, 1992.

Nail Tuman, **Tuhfe-i Nâ'îlî**, C.1, İstanbul, 1980.

Osmânzâde Hüseyin Vassâf, **Sefîne-i Evliyâ**, Kitabevi-290-3, İstanbul, 2006.

Rahmi Serin, **Halvetîlik ve Halvetîler**, İstanbul, 1984.

Saadetin Nuzhet Ergun, **Türk Musikîsi Antolojisi**, C.1.11., Ankara, 1942.

Sadık Vîcdânî, **Tomar-ı Turuk-ı Âliyye** (Halveti Silsilenâmesi), İstanbul, 1338.

Şeyhî Mehmed, **Vekayîü'l-Fudala**, C.1 Süleymaniye Ktb. (Beşir Ağa) No:479.

Şeyhülislam Mehmed Esad, **Atrabü'l-âsâr fî Tezkiri Urefâ'il-edvâr**, İstanbul Üniversitesi, TY No:1739.

Şeyh Mehmed Nazmî, **Hediyetü'l İhvân**, Süleymaniye Ktb. (Hacı Mahmud Ef.) No:4587.

Tahir Üzgör, **Türkçe Divan Dîbâceleri**, Ankara, 1990.

Vasfi Mahir Kocatürk, **Tekke Şiiri Antolojisi**, Ankara, 1968.

Yılmaz Öztuna, **Büyük Türk Musikîsi Ansiklopedisi**, C.1-11, Ankara, 1990.

1 UŞŞAK İLAHİ

Beste: Veysel Dalsaldı

Ey habîb-i Hakk kerîmü's-şân Muhammed Mustafâ
Nâzenîn-i Hazret-i Yezdân Muhammed Mustafâ

Ravza-i cennet gülüsün li-ma'-Allah bülbülü
Cânlara cânân cihâna cân Muhammed Mustafâ

Nûr-ı âlem fahr-ı âdem seyyidü'l-kevineysin
İki âlemde şeh-i şahân Muhammed Mustafâ

Bûy-i enfâsun mutayyeb etti nâsût ehlini
Doldu âlem ravh ile reyhân Muhammed Mustafâ

Zâtını meddâh olan ol hazret-i Hakk olıcak
Nice bilsün kadrünü insân Muhammed Mustafâ

Ümmet üzre ulu minnetdür vücûdun ni'meti
Cümle halka rahmet-i Rahmân Muhammed Mustafâ

Âlüne ashâbuna ezvâcuna etbâ'una
Hâzır olsun ravza-i rıdvân Muhammed Mustafâ

NÛRÎ miskini unutma Rabb-ı izzet hakkı-çün
Ey nebîler hizbine sultân Muhammed Mustafâ

HÜSEYİNİ NA'ÂT

Ey Habib-i Hakk Kerimü's-şân Muhammed Mustafâ

Gâfite: Hz. Pîr Abdülelah Nûrî
Beste: Veysel Dalsaidi

Devr-i Revân- Devr-i Hindi

Devr-i Revân

Ey ha bî bi Hakk ke rî mû's şân Mu ham med Mus ta fâ
Zâ tu ni med dâh o lan ol haz re ti Hakk o lî cak

Ey ha bî bi Hakk ke rî mû's şân Mu ham med Mus ta fâ
Zâ tu ni med dâh o lan ol haz re ti Hakk o lî cak

Nâ ze nî nî Haz re ti Yez dâñ Mu ham med Mus ta fâ
Ni ce bil sîn kad rû ni in sîn Mu ham med Mus ta fâ

Nâ ze nî nî Haz re ti Yez dâñ Mu ham med Mus ta fâ
Ni ce bil sîn kad rû ni in sîn Mu ham med Mus ta fâ

Rav za i cen net gü lü sîn li ma' Al lah bül bü lü
Um met üz re u lu min net dür vü cü düñ ni' me ti

Rav za i cen net gü lü sîn li ma' Al lah bül bü lü
Um met üz re u lu min net dür vü cü düñ ni' me ti

Cân la ra câ nân ci hâ na cân Mu ham med Mus ta fâ
Cüm le hal ka rah me ti na Rah mân Mu ham med Mus ta fâ

Cân la ra câ nân ci hâ na cân Mu ham med Mus ta fâ
Cüm le hal ka rah me ti na Rah mân Mu ham med Mus ta fâ

Nû r â lem fah rî â dem sey yi dü'l kev neyn u sîn
Â lû ne as hâ bu na ez vâ cu na et bâ' u na

Nû rî â lem fah rî â dem sey yi dü'l kev neyn sîn
Â lû ne as hâ bu na ez vâ cu na et bâ' u na

2 RAST İLAHÎ

Beste: Sebilci Hüseyin Efendi

Semâdan sırr-ı tevhîdi duyan gelsün bu meydâne
Derûn içre bu gün Allâh diyen gelsün bu meydâne

Duyanlar sırr-ı Settâr'ı görenler nûr-ı Gaffâr'ı
Cihânda şîşe-i ârı kıran gelsün bu meydâne

Salâdır ehl-i irfâne getirsin cânı kurbâne
Fedâ kılmağa ol cânı duyan gelsün bu meydâne

Geçüb bu âb ile gülden dahî cümle kıyl ü kalden
Bu dünya nakşını dilden yuyân gelsün bu meydâne

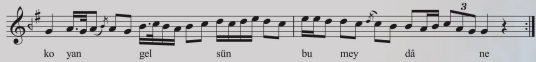
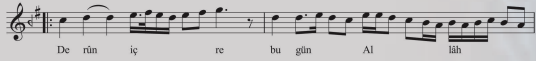
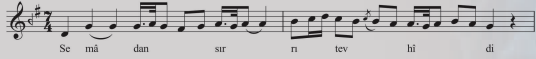
Gönül maksûdunu buldu cihân envâr ile doldu
Bugün NÛRÎ imâm oldu uyan gelsün bu meydâne

RAST İLÂHÎ

Semâdan Sırr-ı Tevhîdî Duyan Gelstün Bu Meydâne

Devr-i Hindî

Gâfîr: Hz. Pîr Abdülelah Nûrî
Beste: Şebülcî Hüseyn Efendi

3 RAST İLAHÎ

Beste: Hâtib Zâkiri Hasan Efendi

Aşkınla cihân beste
Lûtfeyle inâyet kıl
Derdinle bu cân haste
Lûtfeyle inâyet kıl

Âşıklara ihsân et
Derdililere dermân et
Vuslat yolun âsân et
Lûtfeyle inâyet kıl

Ey rahmeti çok Rahmân
Âlem gözüme zindân
Uçarsa kafesden cân
Lûtfeyle inâyet kıl

Rahmân-ı Râhimimsin
Gufrân-ı Azîmimsin
Sultân-ı Kerîmimsin
Lûtfeyle inâyet kıl

Bülbül gibi pür zârem
Dâim durup ağılaram
Dahi kime yalvarem
Lûtfeyle inâyet kıl

Ey derdime dermânım
Kurbân yoluna cânım
Nem var dahi sultânım
Lûtfeyle inâyet kıl

Bî-çâreleri yâd et
Virâneyi âbâd et
NÛRÎ kulunu şâd et
Lûtfeyle inâyet kıl

RAST İLÂHÎ

Aşkınla Cihân Beste

Düyek

Güfte: Hz. Pir Abdülehad Nûri
Beste: Hâtib Zâkiri Hasan Efendi

Aş kın la cî hân bes te

Lût fey le i nâ yet kıl

Al lah Hû Mev lâm Hû

Der dîn le bu cân has te

Lût fey le i nâ yet kıl

Al lah Hû Mev lâm Hû

4 SABÂZEMZEME İLAHİ

Beste: Hz. Muhibbî

Ey beni aşk ateşiyle yandıran
Aşk senin âşık senin mâşuk senin
Hem seven hem sevilen hem sevdiren
Aşk senin âşık senin mâşuk senin

Yanar ise aşk ile cân u tenim
Geçer ise âh ile dün ü günüm
Hep senindir arada nem var benim
Aşk senin âşık senin mâşuk senin

Âşıkın kalbine kulsan bir nazar
Mâsivâdan anda kalmaz hiç eser
Sana eren cennet ü hûrî nîder
Aşk senin âşık senin mâşuk senin

Lutf ile ana desen “Ey derd-mend
Nice oldun aşkının kaydına bend
Nicedir âşıkın sana ettiği fend”
Aşk senin âşık senin mâşuk senin

Mahzû lûtfun ile ey kâdir ilâh
Âşıkın kalbine kulsan bir nigâh
Bir gedâdır NÛRÎ kulun padişâh
Aşk senin Âşık senin mâşuk senin

SABÂZEMZEME İLÂHÎ

Ey Beni Aşk Ateşiyle Yandıran

Güfte: Hz. Pir Abdülcehad Nûri
Beste: Hz. Muhibbî

Düyek

Ey be ni aşk a te şiy le yan dı ran

Aşk se nin â şık se nin mâ şuk se nin

Hem se ven hem se vi len hem sev di ren

Aşk se nin â şık se nin mâ şuk se nin

5 SABÂ İLAHÎ

Beste: ?

Ey şeh-r-i nüzûl-i sûre
Bâis olduk çok sürûre
Gark eyledin bizi nûra
Şehr-i ramazan merhaba

Onbir aylık yoldan gelir
Bi ay bize mihmân olur
Yarın bize şefî olur
Şehr-i ramazan merhaba

Mü'minler anda şâd olur
Hem suçlular âzâd olur
Ukbâda hayru'z-zâd olur
Şehr-i ramazan merhaba

Tesbih ve temcidi güzel
Tahlil ve kandili güzel
Kadri güzel 'ydi güzel
Şehr-i ramazan merhaba

Mü'minlerin bayrâmısın
Derdlilerin dermânısın
Hakkın bize ihsânısın
Şehr-i ramazan merhaba

Âşıkları mesrur eder
Can-u dili mamûr eder
Bu NÛRÎ'yi pûr-nûr eder
Şehr-i ramazan merhaba

SABÂ İLÂHÎ

Ey Şehr-i Nüzûl-i Süre

Raks Aksağı

Güfte: Hz. Pîr Abdülcahad Nûri
Beste: Sahibi Meçhul

The musical score is written in 8/8 time, indicated by the '8' over the '8' in the time signature. The melody is in D major, with a key signature of two sharps (F# and C#). The score consists of six staves of music, each with a corresponding line of lyrics in Turkish. The lyrics are written in a stylized, calligraphic font. The melody is a simple, melodic line, and the lyrics are written below the notes. The score is a single system, with all staves and lyrics aligned horizontally. The lyrics are: Ey Â şeh ri nü zü li sü re der, Bâ is ol duk çok sü rû re der, Can u di li ma mûr e der, Gark ey le din bi zi nû ra der, Bu Nû ri yi pîr nûr e der, Şeh ri Ra ma zan mer ha ba, Şeh ri Ra ma zan mer ha ba.

Ey Â şeh ri nü zü li sü re der
Bâ is ol duk çok sü rû re der
Can u di li ma mûr e der
Gark ey le din bi zi nû ra der
Bu Nû ri yi pîr nûr e der
Şeh ri Ra ma zan mer ha ba
Şeh ri Ra ma zan mer ha ba

6 SABÂ İLAHİ

Beste: Hammâmizâde İsmail Dede Efendi

Habîbullâh cihâne cân değil mi
Vücûdu âleme sultân değil mi
Cihâne bâis oldu çünkü Nûru
Cemâli cümlede tabân değil mi

Varınca lî-ma'Allah âlemine
Erince saat-i halvet demine
Kadem basınca ol arş-ı berîne
Cenâb-ı hazrete mihmân değil mi

Nebîler serveri şâh-ı rasûldür
Gülistân-ı visâl içinde güldür
Cenabı bize hâdi-i sünbüldür
Beyânı Âyetü'l-Kur'an değil mi

Anın Nûru olupdur Nûr-ı envâr
Anın büyüden oldu büyü ezhar
Meşâyıh da anındır bunca edvâr
Kamûsu katre ol ummân değil mi

O şemse zerre olursa bu NÛRİ
Yeter âlemlere bir zerre Nûrî
Olur zulmâtı kâşif çün zuhûrî
Ziyâsı âleme yeksân değil mi

Habîbullâh Cihâne Cân Değil Mi

Gülte: Hz. Pîr Abdülehad Nûrî
Beste: Hammâmizâde İsmail Dede Efendi

7 SULTÂNİYEGÂH İLAHÎ

Beste: Ahmet Muhtar Efendi

Habîbullâh cihâne cân değil mi
Vücûdu âleme sultân değil mi
Cihâne bâis oldu çünkü Nûru
Cemâli cümlede tabân değil mi

Varınca lî-ma'Allah âlemine
Erince saat-i halvet demine
Kadem basınca ol arş-ı berîne
Cenâb-ı hazrete mihmân değil mi

Nebîler serveri şâh-ı rasûldür
Gülistân-ı visâl içinde güldür
Cenabı bize hâdi-i sünbüldür
Beyânı Âyetü'l-Kur'an değil mi

Anın Nûru olupdur Nûr-ı envâr
Anın büyüden oldu büyü ezhar
Meşâyıh da anındır bunca edvâr
Kamûsu katre ol ummân değil mi

O şemse zerre olursa bu NÛRÎ
Yeter âlemlere bir zerre Nûrî
Olur zulmâtı kâşif çün zuhûrî
Ziyâsı âleme yeksân değil mi

SULTÂNÎYEGÂH ÎLÂHÎ

Habibullâh Cihâne Cân Degîl Mî

Dûyek

Gûfte: Hz. Pîr Abdûlehad Nûrî
Beste: Ahmet Muhtar Efendi

Ha bî bul lâh ci hâ ne cân

de gîl mi

Vu cû dû â le me sul tîn
Ce mî lî cîm le de ta bân

de gîl mi
de gîl mi

Ci hâ ne bâ is ol du çîn

ki nû ru

8 MÂYE İLAHÎ

Beste: Dervîş Kanûni

Aşkın meyine kanmış
Mestâneleriz Hakk'a
Derdin oduna yanmış
Pervâneleriz Hakk'a

Derdin ile dil dolmuş
Cezbe yolunu bulmuş
Meczûb-ı Hudâ olmuş
Divâneleriz Hakk'a

Aşkın ile âşıklar
Derdin ile yanıklar
Dil milkine mâlikler
Şâhâneleriz Hakk'a

Ol âlem-i vahdetde
Kâşâne-i vuslatda
Meydân-ı hakikatde
Birdâneleriz Hakk'a

Dil doldu mey-i vahdet
Verdi bize keyfiyet
Doldurdu yed-i kudret
Peymâneleriz Hakk'a

Dâmiş bu deme yetmez
Zâhid bu yola gitmez
Vâiz bizi fark etmez
Bilmez neleriz Hakk'a

Çün NÛRÎ'yi nûr almış
Deryâ dibine dalmış
kendini suya salmış
Dür-dâneleriz Hakk'a

MÂYE İLÂHÎ

Aşkın Meyine Kanmış Mestaneleriz Hakka

Sofyan

Güfte: Hz. Pîr Abdülehad Nûrî
Beste: Dervîş Kanûnî

Aş kın me yi ne kan mış Mes tâ ne le riz

Hak ka Der dîn bu ma yan mış

Per va ne le riz Hak ka Hak

Der dîn i le dil dol mış Cez be yo lu na

bul mış Mec zû bî Hu dâ ol mış

Dî vâ ne le riz Hak ka Hak

9 UŞŞÂK İLAHİ

Beste: ?

Tarîkat sırrını ‘ayne âyân et
Kerem et kullara yâ Hayy ü Kayyûm
Hakîkat hâlini keşf ü beyân et
Kerem et kullara yâ Hayy ü Kayyûm

Gönüllerden kamu ref et hicâbı
Okunsun dâimâ vuslat kitâbı
İşitsin gûş-ı cân senden hitâbı
Kerem et kullara yâ Hayy ü Kayyûm

Sana lâıyk efendi kul ne etsin
Koyup kulluğunu ya kande gitsin
İnâyet eyle ağyârı unutsun
Kerem et kullara yâ Hayy ü Kayyûm

Yed-i lutfunla sun onlara câmı
Ki fark etmez olalar subh u şâmı
Koyalar bâş u cânı âr u nâmı
Kerem et kullara yâ Hayy ü Kayyûm

Esirge NÛRÎ miskini ilâha
Onun gönlünü yap lutfunla şâha
Fakîrindir kapında pâdişâha
Kerem et kullara yâ Hayy ü Kayyûm

UŞŞÂK İLÂHİ

Tarikat Sırrını 'Ayne Âyân Et

Gâfî: Hz. Pîr Abdüllehâd Nûrî
Beste: Sâhibî Meçhul

Yürük Semâi

Ta rî kat sır rı nı

hıy ne â yân et

Ke rem et kul la ra

yâ Hayy yâ Kay yûm

10 UŞŞÂK İLAHİ

Beste: ?

Cânâne cândan âşık ol
Kim cânda cânân gizlidir
Maşûkını kalbinde bul
Ol hânede hân gizlidir

Bir pîr-i kâmil bul çalış
Nâ-puhtesin aşkıyla piş
Gayb-ı âmâya pek yapış
Çün sırr-ı insân gizlidir

Bilsen hezârın zârı ne
âşık fenâ gülzârı ne
Yansan Halîl'in nârına
Ondan gülistân gizlidir

Bendine kalma kesretin
Kulu ol ehl-i vahdetin
Destinde pîr-i halvetin
Müht-i Süleymân gizlidir

Varsan bu aşkın Tûr'una
Ersen tecellî nûruna
Her zerresinde görüne
Müht-i Dırâşân gizlidir

Yüzüne bakma gâfilin
Pâyine yüz sür vâsılın
Kalbine girip kâmilin
Gör arş-ı Rahmân gizlidir

Sana inâyet kılsa Hakk
NÛRÎ'den okusan sebâk
İlm-i ledûndür her varak
İnsanda ol şân gizlidir

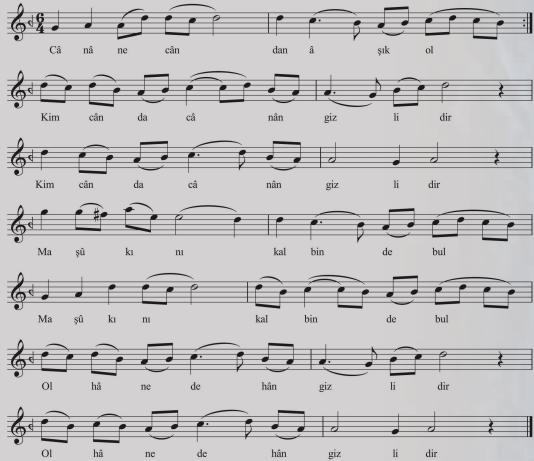
UŞŞÂK İLÂHİ

Cânâne Cândan Âşık Ol

Yürük Semâî

Güfte: Hz. Pîr Abdülehad Nûrî

Beste: Şahîbî Meçhul

Câ nâ ne cân dan â şık ol

Kim cân da cân nân giz li dir

Kim cân da cân nân giz li dir

Ma şû kı nı kal bin de bul

Ma şû kı nı kal bin de bul

Ol hâ ne de hân giz li dir

Ol hâ ne de hân giz li dir

11 UŞŞÂK İLAHİ

Beste: ?

Tarîkat kurb-ı rahmândır
Bu meydân özge meydândır
Hakâkat sırr-ı sübhândır
Bu meydân özge meydândır

Bu yol cândan ferâğ ister
Ciğerde nice dâğ ister
Buna bir kalb-i sâğ ister
Bu meydân özge meydândır

Bu meydânda satılır cân
Bu meydânda sorulmaz kân
Olur bir demde bin kurbân
Bu meydân özge meydândır

Gelir meydâna âşıklar
Vücûdu aşka yanıklar
Aceb münkir ne sayıklar
Bu meydân özge meydândır

Bu yolda NÛRÎ serden geç
Bu erkân içre sırlar aç
Bu meydân içre kânlar saç
Bu meydân özge meydândır

UŞŞÂK İLÂHî

Tarikat Kurb-i Rahmân'dır

Curcuna

Gâfîr: Hz. Pîr Abdülehad Nûrî
Beste: Şahîbî Meçhul

Ta rî kat kur bu Rah mân dır
Bu mey dîn öz ge mey dîn dır
Ha kl kat sır rî süb hân dır
Bu mey dîn öz ge mey dîn dır

12 UŞŞÂK İLAHİ

Beste: ?

Ey şehr-i nüzûl-i sûre
Bâis olduk çok sürûre
Gark eyledin bizi nûra
Şehr-i ramazan merhaba

Onbir aylık yoldan gelir
Bi ay bize mihmân olur
Yarın bize şefî olur
Şehr-i ramazan merhaba

Mü'minler anda şâd olur
Hem suçlular âzâd olur
Ukbâda hayru'z-zâd olur
Şehr-i ramazan merhaba

Tesbih ve temcidi güzel
Tahlil ve kandili güzel
Kadri güzel 'ydi güzel
Şehr-i ramazan merhaba

Mü'minlerin bayrâmısın
Derdlilerin dermânısın
Hakkın bize ihsânısın
Şehr-i ramazan merhaba

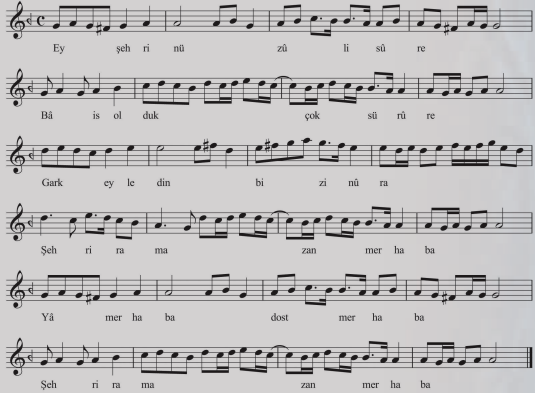
Âşıkları mesrur eder
Can-u dili mamûr eder
Bu NÛRÎ'yi pûr-nûr eder
Şehr-i ramazan merhaba

UŞŞÂK İLÂHİ

Ey Şehr-i Nüzûl-i Sûre

Gâfî: Hz. Pîr Abdülehad Nûrî
Beste: Sahibi Mevhal

Sofyan

Ey şeh ri nû zû li sû re
Bâ is ol duk çok sû rû re
Gark ey le din bi zi nû ra
Şeh ri ra ma zan mer ha ba
Yâ mer ha ba dost mer ha ba
Şeh ri ra ma zan mer ha ba

13 HÜSEYNÎ İLAHÎ

Beste: Muallim İsmail Hakkı Bey

Ey dil bize ver bir haber
Aşk ellerine kim gider
Hasret ile yandı ciğer
Aşk ellerine kim gider

İster gönül ol elleri
Müşğîn kokar sünbülleri
Solmaz o bağın gülleri
Aşk ellerine kim gider

Âşıklara vakt-i seher
Onda nesîm-i aşk eser
Ol nefhâdan alıp haber
Aşk ellerine kim gider

Ey hâb-ı gaflette kalan
Fırsat geçer bir dem uyan
Bâkî değil bezm-i cihân
Aşk ellerine kim gider

Billâhi ol elin yolu
NÛRÎ'ye cândan sevgili
Bağlandı aşkın mahmili
Aşk ellerine kim gider

HÜSEYNÎ İLÂHÎ

Ey Dil Bize Ver Bir Haber

Diyyek

Güfte: Hz. Pîr Abdülehad Nûrî
Beste: Muallim İsmâîl Hakkı Bey

The musical score is written on a single staff in 8/8 time, with a key signature of one sharp (F#). The melody is composed of eighth and quarter notes, with some rests. The lyrics are written below the staff, aligned with the notes. The lyrics are in Turkish and consist of four lines of text.

Ey dil bi ze ver bir ha ber
Bil lâ hi ol e lin yo lu

Aşk el ler ri ne kim gi der
Nû ri ye cün dan sev gi li

Has ret i le yan du ci ger
Bağ lan dı aş kan mah mi li

Aşk el le ri ne kim gi der
Aşk el le ri ne kim gi der

